

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— Ze Lwowa. —

Wysoka Kommissyia Nadworna do uregulowania podatku gruntowego ustanowiona, dwa miejsca Konceptistów Gubernialnych, systemizowane przy Kommissyi Prowincyney Galicyyskiej podatkowej regulującej, tudzież miejsce Adjunktu Gubernialnego Protokołu ekspedycyynego i Registratora, nadała, pierwsze: Galicyyskiemu Gubernialnemu Konceptowemu Praktykantowi Karolowi Kawalerowi de Hoepflingen Bergendorfowi, i Konceptowemu Praktykantowi Rządu powyżey Enchanceptowemu Praktykantowi Karolowi Sebaldu, ostatnie zaś Galicyyskiemu Gubernialnemu i Prezydialnemu Kancelisście Alojzemu Felsenthal.

— Z Wiednia d. 16. Listopada. —

N. Cesarzowa Jeymość kazała wypłacić trzy tysiące ZR. W. W. Dyrektorowi tutejszego Instytutu ociemniałych, Wilhelmowi Klein, który przyczynił się do Towarzystwa, mającego za cel utworzyć Instytut opatrzenia i zatrudnienia dla wychowanców ociemniałych, wyszłych z Instytutu, aby przez ten wspaniały podarek ustalić mocniej dobroczynny nowy Instytut i onemuż większą dać rozciągłość.

Dnia 13. i 14. Listopada wyiechali ztąd: Jego Cesarzowicowska Mość Arcyksiążę Rainery, Wicekról Włoski, ze swoją dostojną Małżonką i rodziną do Medyolanu, a wczoray dnia 15. Jego Cesarzowicowska Mość Arcyksiążę Palatyn ze swoją dostojną Małżonką i rodziną do Preszburga.

— Z Węgier. —

Gazeta Preszburgska z d. 24. Października zawiera co następuje:

W Sobotę d. 24. t. m. w południe o godzinie 1szej odbyło się 157me połączone Posiedzenie Seymu pod przewodnictwem Sędziego *Curiac* Hrabiego Brunswik, Zastępcy Arcyksięcia Palatyna. Na tém Posiedzeniu otworzono i odczytano naprzód Reskrypt N. Pana, wydany pod d. 15. t. m. z Wiednia do Seymu, iadący odpowiedź na adres powinszowania Stanów Seymujących z powodu imienia N. Pana. Od-

powieź ta względnie nader łaskawych, życzliwych i oycowskich wyrazów, przez które N. Pan okazać raczył, ile przyjemnym był Monarsze obławiony znowu przy tey sposobności sposób myślenia Stanów, przyjęta została żywym zapalem i trzechkrotnym odgłosem: »Niech żyje!«

Poczem ogłoszono wydaną przez N. Pana pod d. 17. t. m. najwyższą Rezolucyją, iako odpowiedź na najniższe Stanów Państwa z dnia 11. Września przełożenie, dotyczące się ofiarowanej na następne trzy lata kontrybucyi w ilości 4 mil. ZR. M. K.; Cesarz Jegomość każe wyjaśnić, że summa ta nie jest dostateczna na utrzymanie potrzebnego etatu wojskowego, ztąd Stany mają stosowną do potrzeb uczynić ofiarę; Imputacya, o którą na nowo proszono, nie może być dozwolona; zaległości kontrybucyi muszą być wybrane, ponieważ ie na czas przez inne dochody Państwa zastąpić potrzeba było, co teraz zwrócić należy. Nakoniec Stany mogłyby uważać, że tak ludność iak i przemysł w Państwie znaczne poczyniły postępy, handel czynny powiększa się, Cesarz Jegomość nadał onemuż wiele korzyści i inne ieszcze najłaskawiey udzielić zamysła, dla czego należałoby przedsięwziąć operat handlowy, do którego N. Pan, stosownie do przełożenia Stanów, mianowałby mających być wystanych Urzędników Państwa. (G. Wied.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Podług listu z Arequipa z d. 26. Maia, spodziewano się tamże niebawem przybycia Boliwara iadącego do Chuquisaca, gdzie utworzyć ma Kongres Rzeczypospolitey Boliwia. Jeżeli się wiadomość ta potwierdzi, przeto nie możnaby się tak prędko spodziewać pośrednictwa Boliwara w Kolumbii.

Listy z Wyższego Peru potwierdzają wiadomość, że Jenerał la Mar nie przyjął Prezydentury tey Rzeczypospolitey (Boliwii) i donoszą, iż Boliwar mianowany jest Dyrektorem na dwa lata, iakoteż, że Kongres zebrać się ma dnia 15. Maia.

Według *Memorial Bordelais*, znany, Dr. Francia złożyć miał w d. 2. Sierpnia b. r. najwyższą Władzę, która dotąd w Paragwaj wyho-

nywał, w ręce Pułkownika Guarani. Podczas nieobecności tego Oficera, Sekretarz Rządu P. Zapidas objął tymczasowo zarząd kraju.

Portugallia.

Według wiadomości z Lizbony z dnia 21. Października, Minister Woyny dowodzący dywizją operacyjną doniósł z Vendasnevas z d. 17., iż odebrał raport, że Gubernator z Alemejo posyła na pomoc Gubernatorowi Algarbii wszystkie swoje woyska od służby wolne. Posilki te nadejść miały w d. 19. do Beja. Gubernator Algarbii spodziewał się tegoż samego dnia wnieść do Faro, ztąd pójść do Tavira, gdzie miał stanąć główną kwaterą.

Przeciwnie zaś zdaie się, że powstańcy chcieli z Tawiry wyruszyć do Castro-marin.

Minister Morski odebrał od Kapitana korwety Ninfa rapport, z którego okazuje się, że ten Oficer, płynąc z zatoki Gibraltarskiej do zatoki Faro, zmuszony był mijać działa tej twierdzy, która się w mocy powstańców znajdowała. Ciż, wyszli w d. 16. do Tavira, zabrawszy pieniądze będące w kassach w Alfandega i Portagen.

Hrabia Alba, Gubernator Algarbii, wydał Okólnik do wszystkich Władz cywilnych i wojskowych prowincyi, zalecając onym surowo nie słuchać rozkazów lub wezwań Junty w Tawira zaprowadzoney. W Odezwie do żołnierzy powstańców przyrzeka zupełne przebaczenie tym, którzy w sześciu dniach stawią się w Almodovar lub Ourique.

Minister Woyny otrzymał nowe depeze. Gubernator Almodovaru donosi z d. 17., iż dywizya jego wydzie w d. 19. do Faro, gdzie stanąć zamysła w d. 21. w nadziei, że w d. 25. przybędzie do Tawiry. Gdyby powstańcy chcieli trzymać się w Castro-marin, tedy dnia 24. przeciwko nim wyruszy. (G. Wied.)

Hiszpania.

Gwiazda donosi z Madrytu z dnia 26. Października: Król naganil mocno postępowanie przeciwko powstańcom Gubernatora z Ayamante, który przy wybuchnieniu powstania udał się do Villa real, aby im powinszować

Król Jegomość rozkazał, aby zbiegi, których liczba podług dokładnego przeliczenia, wynosi 3000, wewnątrz Królestwa byli przeprowadzeni i podzieleni.

Hrabia Villa-Real otrzymał listy wierzytelne jako pełnomocny Minister na Dworze Francuzkim. (G. Wied.)

Wielka Brytania i Irlandya.

Parlament, którego otworzenie nastąpić miało d. 2. Listopada, został na nowo do 14. tegoż miesiąca odroczoney.

Mówią, że Król uda się na nieaki czas do Brightonu.

Pewien Dziennik daie do zrozumienia, że Xiężna Klarencyi jest przy nadziei. (G. Wied.)

Xiążę Yorku począł się mieć znacznie lepiej w ostatnich dniach Października i pierwszych Listopada, i w d. 1. Listopada znowu pracował, przyjmował odwiedziny Lorda Kancelerza i innych osób znakomych.

Xiążę Li ven, Ces. Rossyyski Posel na Dworze Angielskim, zjechał w dniu 1. Listopada ze swoją Małżonką z Brightonu do Londynu i udał się niezwłocznie do Wydziału Spraw Zewnętrznych, gdzie długo bawił. Niebawem przed tem otrzymał depeze z Petersburga.

P. Kanning przybył w d. 1. Listopada wieczorem do Londynu z Walnor-Castle, wieyskiego pomieszkania Lorda Liverpoola, dokąd udał się być z Doveru. (D. Au.)

Mówią teraz wiele o pewney okoliczności, w którą dwóch Parów Irlandzkich, między tymi zięć P. Kanninga, jest zawikłany. Ci dway Parowie obwinieni są, że od człowieka młodego, bez doświadczenia, znaczne summy w grze zyskali. P. Kanning miał obudwom Parom radzić, aby dla ocalenia sławy swojej pieniądze zwrócili. (G. Wied.)

Podług listów z Sierra Leona wciąż tam panują choroby. Kommissarz John Tasker Williams także umarł. Nowy Wielkhorządca Noel Campbell, przybył tamże na fregacie Lively z Anglii. (D. Au.)

Francyja.

Rozporządzenie Królewskie z d. 5. Listopada przez Ministra Corbiere zawidziane, zwołuie Izby na dzień 12. Grudnia 1826; inne z tegoż samego dnia nadaie Hrabieniu Cheverus, Arcybiskupowi z Bordeaux godność Para.

Sir Walter Scott był ze swoją córką i Panią Mirbel w galeryi szklanney, gdy Król szedł w d. 4. Listopada na Mszę. Monarcha przemówil kilka słów do niego, na które Poeta (mówi Gwiazda) z wyrazem głębokiego uczucia odpowiedział.

Gazety Paryzkie z d. 4. i 5. t. m. umieściły list Hrabiego d'Harcourt, który wysłany będąc przez Paryzki Wydział Grecki do Grecyi powrócił do Francyi, i ze szpitalu Toulonńskiego, gdzie odbywa kwarantannę, napisał do Prezydenta wspomnionego Towarzystwa. Hrabia d'Harcourt w liście swoim uwiadomia o położeniu rzeczy w Gre-

cy aż do czasu swojego odjazdu z Archipelagu w końcu Września. Po większej części to, o czem donosi, już z innych donieśliśmy żródół. Potwierdza ón rezultaty potyczek morskich zaszyłych w d. 11. i 12. Września pod Mytyleną. — Flota Egipska z posilkami dla Ibrahima Baszy, która wypłynęła z Alexandryi według iego zapewnienia zawinęła w d. 25. Września do Rhodu; sądzą, że popłynie do Morei, wysadzi tamże część wojsk, a potem obróci się ku Hydrze. — Hrabia d'Harcourt zapewnia, iż w chwili iego odjazdu zajmowano się nową wyprawą na odsiecz zamkowi Ateńskiemu. Fabvier i Karaishaki mieli działać wspólnie i pierwszy z Etenis (gdzie Grecy mają obóz) przeciwko Atenom, ostatni przeciwko Tebow, punktowi połączenia Reszyda Baszy z innymi częściami iego wojska. Mówiono także i o innej dywersyi przeciwko Larissie i zatoce Voto, aby Turków w tyle niepokoie i zmusić ich odstąpić od oblężenia Akropolis. Hrabia d'Harcourt przeznaczył nawet sumę Towarzystwa Państwowego Greckiego, którą z sobą przywiózł na tę nową wyprawę, lecz takową nie oddał już Rządowi Greckiemu, lecz naczelnikom wojskowym: Febvieremu i Karaishakiemu; posłał także żywność do małego zamku Grabusa na północno-zachodniem końcu Kandyi (wziętego niedawno przez Greków) i trzech Oficerów: Grasset, Poirel i Feburier, aby urządzić obronę téj twierdzy. (D. Au.)

Rossyja.

— Z Petersburga d. 3. Listopada. —

Jego Cesarzowicowska Mość W. Xiążę Michał, powrócił w dobrém zdrowiu do tutejszey stolicy.

Reskryptem z dnia 27. Września raczył N. Pan zaszczyścić orderem S. Włodzimierza drugiey klasy, Metropolitę wyznania Grecko-katolickiego w Rossyi, Józefata Bułhaka.

Szambelan Hr. Franciszek Potocki mianowany został Mistrzem obrzędów Dworu.

Wiadomości od wojska z Georgii, z dnia 30go Września v. s. 1826.

Abbas Mirza pobity zupełnie d. 13.(25.) Września w okolicach Elizabetpola, opuścił ziemię Rossyjską, zniósł blokowanie twierdzy Szusza i przeprawił się przez Araxes dnia 18. Po zwycięztwie naszym z d. 13. uciekał nieprzyjaciel z takim pospiechem, iż go doścignąć nie mógł Jenerał-Porucznik Madatów. Część iazdy Perskiey oddaliła się z Abbas-Mirzą za rzekę Araxes; rozpierzchniona piechota iego, rozbiegła się w góry i śpiesznie uciekała ku granicom Perskim. Jenerał-Adjutant Paszkiewicz otrzymał był rozkaz wystania nieco wojska do kraiu Szyrwan, aby z niego wy-

pedzić, tamże i w południowey części Daghestanu pozostałych Persów. Dnia 21. Września, nie daleko miasta Mirok, uderzył Jenerał-Major Dawidow, dowódzcy ze strony prowincyi Eriwan na nieprzyjaciela pod rozkazami Hassana-Chana, brata Sardara, czyli naczelnika téj prowincyi. Jenerał Dawidow, rozpędziwszy Persów i zadawszy im znaczną stratę, ścigał ich aż do miasta Sudagent o dwa dni drogi od Erywau, gdzie Sardar się zamknął, bratu swemu wcale nie pomagając.

Syn dawnego Chana Elizabetpolskiego, Ugurla-Chan, wzięty w niewolę przy Terter, wyznał, że w czasie bitwy w d. 13. Września wojsko Abbas-Mirza liczyło 24 bataliony, każdy po 800 do 1000 ludzi uzbroionych, 24 dział, 12000 iazdy i przeszło 8,000 innego wojska.

Główna kwatery Jenerała-Adjutanta Paszkiewiczza, znajdowała się w Kondolar, nie daleko Szusza, a Jenerała Jermotowa, w Hassan-Su, obwodzie Szamszadilskim. Abbas-Mirza przeprawił się przez Araxes w Aslangus. Podług ostatnich doniesień, znajdował się d. 29. Września w Mariliam, na lewo od Aslangus, w sąsiedztwie gór, a sam Szach Perski w Agar.

Jenerał Porucznik Paszkiewicz, który, iak wyżej, w d. 25. Września odniósł zwycięztwo nad Persami pod Elisabetpolem otrzymał kosztowny złoty pałasz z napisem; »Walecznemu Zwycięzcy Persów.« (D. Au.)

Turcyja.

Dostrzegacz Austriacki pod napisem: »z Wiednia dnia 15. Listopada« umieścić następujący artykuł:

Względem zamieszek, zaszyłych w Konstantynopolu, (o których namieniliśmy po krótkce) wiadomości z téj Stolicy z d. 25. Października zawierają:

»Kilka pożarów wybuchłych w krótkim czasie w różnych dzielnicach miasta ieden po drugim, z których ieden w d. 11. zniszczył w Eski-Seraiu (dawny Seray) nowo budowaną, prawie ukończoną wieżę dla uważania ognia*), przyczem przekonano się, że ogień był podłożony, tudzież widoczne, po wydanem rozporządzeniu, nakazującym codzienną opłatę po 5, 10 i 15 para od wszystkich bud kupieckich, w mieście zaburzenie, objawiające się

*) Jak wiadomo, po wypadkach w Czerwcu r. b. w skutek których zniszono korpus Janczarów, i aby zniszczyć wszelkie wspomnienie tego korpusu, rozebrano także tak zwany *Faghin Kiosk* czyli wieżę w byłym pałacu Agi Janczarów, a nową w starym Seraiu wystawić kazano.

przez nagane owego środka, i ponawiające się skupienia, ścignęły uwagę Rządu, który tymczasem zalecił wszelkie środki, aby każdy rozruch w samym utłumić zarodzie. Zład, gdy niechętni iak sądzą, przez byłych Janczarów, z których wielu jest takich buć właścicielami, pobudzeni, wazyli się w d. 18. t. m. oprzeć się przemocą pobieraniu owego podatku, i dnia następującego w podobnym zamiarze zebrać się w dzielnicy *Tach-ta Kalaa*, powstanie to w dniach obudwóch za wdaniem się siły zbrojney bez znacznego utłumiono oporu, i głównych sprawców spisku pojmano, i częścią stracono, częścią z miasto wyguano.«

»Nowe woysko dało w tém zdarzeniu W. Sułtanowi niewątpliwe dowody swojej wierności i przychylności. Liczba onych codziennie się powiększająca, wynosić ma już w Stolicy i w prowincyach 45,000 ludzi.«

»Kilka szalup kanonierskich, używanych dotąd w kanale Bosforu do woiennych ćwiczeń, i inne okręty zostały w tych dniach artyleryją i ludźmi osadzone, do Dardanellów wysłane, aby załogi tamecznych zamków wzmocnić i flotę Kapudana Baszy, krążącą ciągle między wyspami Mytyleną i Samos, puszkarzami i amunicyją zaopatrzyć.«

»Z odmian w urzędach Państwa zasługuie na wzmiankę tylko mianowanie dotychczasowego Niszandszy (Sekretarza Stanu do podpisu W. Sułtana) Atta Efendego, Defterdarem Rumelii. Znany Hussny Bei, który dotąd ten urząd sprawował, spodziewany jest niebawem z obozu Seraškiera Reszyd Baszy.«

»Zaraza morowa ciągle się zmniejsza; tylko szpital Grecki ieszcze w ostatnich dniach przyjął znaczną liczbę chorych, z których umarło 24 osób.«

List ze Smirny z d. 14. Września donosi: »Flota Egipska podług wiadomości z Alexandryi ieszcze tamże stała na kotwicy**); sądzono atoli, że w kilku dniach wypłynie do Morei. Oddział floty Tureckiej, pod sprawą Kapudana Beg, przeznaczony do wspólnego działania z Egipską, stoi

**) Wiadomość Hrabiego d'Harcourt, że flota ta d. 25. Września zawinęła do Rhodu (porównaj w tój mierze list Hrabiego pod artybułem Francyja) zdaie się być bezzasadną, iakoteż wieść dawniejsza w Korfu, że flota owa przybyła do Modonu.

Przyp. Do. Au.

w porcie Modonu, siła onegoż składa się z 26 okrętów liniowych, 8 fregat i 14 wielkich brygów; dwie z tychże fregat krążą na tamecznym morzu.«

»Spóźnione przybycie floty Egipskiej z wojskiem posilkowem dla Ibrahima Baszy, jest przyczyną, że ten Wódz, którego woysko przez polityczki i choroby w ciągu tego lata na 5 do 6000 ludzi zmniejszyło się, nie w stanie coś stanowczego przedsięwziąć. Jednakowoż z tą słabą garstką przeciąga od iednego do drugiego końca Pajopolonezu, nie doznając znacznego oporu. Zabawwszy krótko w Tripolizy, dokąd w d. 16. Wrz. przed swoją ostatnią wyprawą do Mayny był powrócił, wyruszył na nowo w pochód i z wojskiem swoim przeszedł urodzajne obwody Arkadyi, Kariteny i Kalawrity, iedynie w zamiarze, aby przy następujących żniwach pszenicy tureckiej, tamże w mnóstwie siewanej, takową zebrać i do Tripolizy sprowadzić.«

»Zdaie się, że Grecy szczególniej zwrócili uwagę na krytyczne położenie zamku Ateńskiego. Pułkownik Fabvier, Karaiskaki, i inni Grecy dowódcy starają się na nowo w tamecznej okolicy zebrać woysko i poysć na odsiecz owęj twierdzy, której upadek dałby sposobność Reszyd Baszy, z wojskiem oblegającym przejść przez Isim do Morei i z Ibrahimem się połączyć.«

»Kapudan Basza krąży nieustannie między wyspami Mytyleną a Samos, i czasami odpowiada bilkoma wystrzałami z dział na atak eskadry Greckiej. Od czasu ostatnich demonstracyi tego Jenerala przeciwko Samos, stan obrony tój twierdzy znacznie pomnożony został, a stronnictwo, niechzące bynajmnięj o uległości wiedzieć, otrzymało przewagę. Sławny Logotheti ciągle jest na czele; pod nim dowodzą Kapitanowie Stamat i Lajana.

Podług wiadomości z Jass, Kiaja Beg pierwszego Kommissarza W. Porty, Hadszy Efendego, ten sam, który podpisaną w Akiermanie konwencyją powiózł do Konstantynopola, przybył w d. 4. Listopada ze Stolicy z ratyfikacyją W. Sułtana do Jass, i dnia następującego w towarzystwie tamecznego Divan Efendego, udał się do Rossyjskiej kwarantanny nad Prutem, gdzie czekał inny Postannik Kommissarzów W. Porty, dla odebrania depeszów i przywiezienia ich bezzwłocznie do Akiermannu. Kiaja Bey powrócił znowu wieczorem tegoż samego dnia do Jass, gdzie oczekiwać będzie na powrót Kommissarzów W. Porty, którzy w dniach ośmiu lub dziesięciu mają powrócić.

(Do tego Numeru Gazety dołączony jest Ner. 47. Rozmaitości.)

Redakcyja Józefa Benay; Drukiem Piotra Pillera.